

Parník se potápí, kapela hraje

Petr Hapka

Už jsem to pochopil:
Loď klesá ke dnu.
Vzduch venku znachověl,
já uvnitř blednu.
K tomu zní písnička,
neodbytná je.
Parník se potápí,
kapela hraje.

Obzor se naklonil.
V paprscích luny
vidím, že ukradli
záchranné čluny.
Přesto se flirtuje,
začíná z kraje...
Parník se potápí,
kapela hraje.

Kapela vyhrává,
kdo pláče - prohraje.
Prý jen těm veselým
platí pas do ráje.
Výskni si, když ti strach
srdce vzal do tlapy.
Kapelník děkuje.
Parník se potápí.

Pohnuté vzpomínky
štípou jak raci,
vycpaný buditel
zvolna se kácí,
vzpíná se lipizzán
z vídeňské stáje...
Parník se potápí,
kapela hraje.

Lichvář je kavalír,
běhna je paní,
učitel národů
propadá z psaní;
ještě se splétají
fakta a báje...
Parník se potápí,
kapela hraje.

Kapela vyhrává.
Kdo pláče - prohraje.
Prý jen těm veselým
platí pas do ráje.
Výskni si, když ti strach
srdce vzal do tlapy.
Kapelník děkuje.
Parník se potápí.

My, co jsme vypluli,
nemůžem zpátky
- tak jako do láhví

šampusu zátky.
Kdo by šel po stopách,
nerozezná je...
Parník se potápí,
kapela hraje.

Kéž by mě přitiskla
na bujná prsa
ta, která s hlavou vzad
tu nejlíp trsá.
Snad mi pak odhalí
i hlubší taje:
Když se loď potápí,
tak ať to hraje !

Jen ať se vyhrává,
jinak se prohraje.
Někam to dotáhnem.
Do pekla ? Do ráje ?
Výskni si, když ti strach
srdce vzal do tlapy.
Parník je v pohodě,
teprv se potápí.